

A muszlimok, ha hibáztak is, rendkívül alázatosan viselkednek

Az őszinte hívők félik Istent, hatalmas szerelemmel, mély szeretettel szeretik Őt, olyan különleges emberek, akik az Ő áldásait élvezik. Csakis Istentől félnek, csak Benne bíznak és Rá hagyatkoznak. Egész életükben a vallás parancsolatai szerint élnek, erkölcsük, viselkedésük Istennek tetsző, semmilyen körülmények között, és semmilyen helyzetben nem térnek el ettől a magatartástól.

A hívők mély tisztelettel viseltetnek Isten és az Ő általa teremtett végzet iránt, és mindent, ami Istentől származik áldásként fognak fel. Tudják, hogy az jó nekik, mindent vidáman és örömmel fogadnak, mert nagyon szeretik Istent. Sohasem fogja el őket a szomorúság, vagy a pánik vagy a harag, sohasem veszítenek mértékletességükből, mindig következetesek, következetesen és mértéktartóan viselkednek. Semmilyen esemény nem tudja őket úgy magával ragadni, hogy elveszítsék önuralmukat. Ha nem kaphatnak meg valamit, amit pedig oly nagyon szeretnének, vagy nem hozza meg a várt eredményt valami, amibe nagy energiákat fektettek, akkor is igyekeznek mértékletesen maradni, nem szomorkodnak, nem válnak borúlátóvá, nem veszítik el a reményt. Ha megbetegsznek vagy anyagi helyzetük romlik, akkor sem hagyja el őket az öröm, amely a hit öröme.

Röviden, nincs olyan dolog, ami egy muszlimnak kedvét szeghetné. A muszlimok tudják, hogy még a legrosszabbnak tűnő eseményekben is nagy jó rejlik. Ezért aztán akkor sem szomorkodnak, ha hibát követtek el, nem felejtik el annak igazságát, hogy ebben számukra nagy jó és nagy bölcsesség rejlik. Tudják, hogy Isten a forrása annak is, ha hibát követnek el (Isten az, aki a hiba elkövetését számukra megteremti), és tudják, hogy Isten ezzel a hibával is tanítani akar nekik valamit. Remélik, hogy a Paradicsom Kertjeibe akarja fogadni őket, és arra gondolnak, hogy nevelő szándékkal teremti meg a vétkeiket azért, hogy erkölcsük, viselkedésük tökéletesedjék. Értik, hogy Isten próbára teszi őket, alávetik magukat az akaratának, nyugodtak, mert tudják, hogy a hiba, amit akaratlanul elkövettek, meg volt írva a sorsukban, és ezért történt meg velük. Isten, a hívők alávetéséről így szól a Koránban:

Mondd: „Nem ér bennünket semmi más, csak az, amit Allah előírt nekünk. Ő a mi gyámolítónk. Allahra kell a hívőknek hagyatkozniok.” (Korán, 9:51)

Természetesen a hiba helytelen dolog, alapvetően azonban jó a muszlim ember számára. Hiszen a muszlim ember tanulni fog hibájából, bűnbánattal fordul Isten felé, közeledik Hozzá, látja önnön gyengeségét és újra és újra megemlékezik Isten hatalmasságáról, erejéről.

Ez az alávetés csakis a hívőkre jellemző. A hívők, ha valami nehézség éri őket vagy ha hibát követnek el, nem szomorkodnak, nem keríti őket hatalmába a stressz, a pánik, vagy a félelem, míg a nem hívő emberek ugyanezt a nyugalmat soha nem képesek átélni. Számukra például a vétek igen nagy lelki fájdalom. Aki vétkezik, lelkileg gyötrődik hiszen attól fél, hogy a többiek megvetik őt hibája miatt. Akik nem istenfélők és nem aszerint viselkednek, amit Isten megparancsolt, azok egyáltalán nem bírják elviselni, ha valaki hibázik. A hibáért kíméletlenül kritizálnak, lelohasztják az illető igyekezetét és nem adnak neki lehetőséget arra, hogy a hibáját kijavítsa. Vannak emberek, akik általában nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy mit gondolnak róluk a többiek. Nagyon ügyelnek arra, hogy ne hibázzanak. Ha mégis hibáznak, titkon arra gondolnak, megvetik és kiközösítik őket e hibáért, ezért lelki egyensúlyuk megbomlik és bizony nagyon hosszú ideig nem is tudják összeszedni magukat.

Ellenben a hívők között nem érvényesek ezek a kegyetlen szabályok. Ha egy hívő hibát követ el, azt nem veti meg a többi hívő. A hívők tudják, hogy gyengék és azt is tudják, hogy ők is tévedhetnek, ezért inkább ügyelnek arra, hogy mások félrelépéseiből tanulva ők maguk ne kövessék el ugyanazokat a hibákat. Ők egyáltalán nem nézik le azt, aki hibázik, sőt még inkább szeretik és tisztelik azt, aki vétkét megbánva igyekszik hátat fordítani a rossznak, amit tett. A hívők tisztában vannak azzal, hogy Isten Kegyelmes, felettébb megbocsátó és irgalmas, felettébb együttérző és védelmező. Isten megbocsátó. A lényeg, hogy a hívő tanuljon a hibájából, lássa úgy, hogy ez a sorsának egyik leckéje, tanúsítson bűnbánatot és őszintén igyekezzék azon, hogy ezt a hibát többé ne kövesse el. Az egyik ájában Isten így szól:

Ha azonban valaki, miután vétkezett, megbánással fordul (Allahhoz), és megjavul, (akkor) Allah megengesztelődve fordul felé. Allah megbocsátó és könyörületes. (Korán, 5:39)

<https://www.harunyahya.info/hu/ujsgcikkek/a-muszlimok-ha-hibztak-is-rendkivul-alazatosan-viselkednek>